

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 13. februar 2007
Kontor: Regional sundhed
J.nr.: 2007-1213-54
Sagsbeh.: TNE
Fil-navn: Dokument 2

**Endelig besvarelse af spørgsmål nr. 261 (Alm. del),
som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til inden-
rigs- og sundhedsministeren den 29. januar 2006**

Spørgsmål 261:

"Ministeren bedes oplyse hvilke hindringer der er for, at danske speciallæger med privat praksis kan udføre merarbejde, og i hvilket omfang budgetterne med sygesikringen er en hindring for udførelse af mere arbejde end der udføres i dag, opgjort på antal årsværk".

Svar:

Jeg kan oplyse, at overenskomst om speciallægehjælp, der er indgået mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Foreningen af Speciallæger (FAS), og som bl.a. regulerer honoreringen af de praktiserende speciallæger, indeholder omsætningsbegrænsning – de såkaldte knækgrænser – der indebærer reduktion i speciallægens takster, hvis omsætningen i den pågældende speciallægepraksis i et givent år overstiger visse fastlagte grænser. Baggrunden for disse knækgrænser er, at stykomkostningerne i speciallægepraksis typisk indebærer, at stykomkostningerne for ydelser ud over et vist niveau er lavere end de gennemsnitlige omkostninger. Knækgrænserne bidrager dermed til at sikre mest mulig sundhed for pengene.

Overenskomsten indeholder desuden såkaldte økonomiprotokollater, som er tiltrådt af overenskomstens parter, og som har til formål at sikre, at udgiftsudviklingen på et område overholder fastsatte økonomiske rammer gennem fastlagte procedurer og konsekvenser, såfremt den aftalte udgiftsramme overskrides. Undtaget herfra er dog typisk den eventuelle udgiftsmæssige vækst, der skyldes udviklingen i antallet af patienter. I forhold til overenskomsten vedrørende speciallægehjælp anvendes typisk økonomiprotokollater i forbindelse med, at overenskomstparterne aftaler modernisering af specifikke specialer, som indebærer et udgiftsløft, således at den samlede udgiftsudvikling i det pågældende speciale underlægges en mere indgående styring i en tidsbegrænset periode efter specialets modernisering.

Ved den sidste overenskomstforhandling med FAS blev det aftalt at justere overenskomsten for praktiserende speciallæger, sådan at der indføres dynamiske knækgrænser, hvor disse i højere grad relateres til den gennemsnitlige omsætning i de forskellige specialer. For nogle specialer vil det betyde, at det for speciallægerne vil blive mere attraktivt at have et større aktivitetsniveau, da reduktionen i honorarer bliver mindre. Indførelsen af så-

danne dynamiske knækgrænser på speciallægeområdet forhandles for øjeblikket med FAS.

Endvidere er der mulighed for, at de enkelte regioner kan indgå såkaldte § 3-aftaler, som indebærer, at knækgrænserne sættes helt eller delvist ud af kraft for nogle eller alle speciallæger i regionen. Denne mulighed har nogle amter tidligere benyttet sig af i tilfælde, hvor det har været vanskeligt at rekruttere praktiserende speciallæger.